

CONSILIORUM
sive.
RESPONSORUM
DOCTORVM
ET PROFESSORUM
FACULTATIS JURIDICÆ
IN ACADEMIA MARPUR-
GENSI.

Volumina Quatuor.

CONSILIORUM
sive
RESPONSORUM
DOCTORVM
ET
PROFESSORUM FACULTATIS
JURIDICÆ IN ACADEMIA MAR.
PURGENSI.

OPERA OMNIA

In Volumina Quatuor Distributa

IN QVIBVS MULTA, QVAE INCONTROVER-
SIAM QUOTIDIE VOCANTVR, ACCURATE EXCITATA ATQUE
disciplina iudicio gravissimo discussantur.

EDITIO NOVA

RERUM AMOENA TRA-
CTATIONE JUCUNDVM,

ET DECISIONUM GRAVITATE

fructuosa, Scholis denique & foro dissen-
tibus atque docentibus utile ac
necessaria.

CONGESTUM STUDIO ATQUE OPERA

HERMANNI VULTEII *et aliorum Nam
IURIS CONSULTI*
VOLUMEN PRIMUM

FRANCOPHRTI
Impensis IOANNIS GOTTOFREDISCHENWETTERI
ET MICHAELIS DEMENTI

ANNO M DC LIII

NOMINA EORUM, QUI IN ACADEMIA MARPURGENSI PUBLICÉ JURA PROFESSI SUNT.

I. JOANNES FERRARIUS Montanus, *Theologie Baccalaureus, Medicinae Licentiatus, & tum juris utriusque Coadjutoris, Consiliarius Hesse, primus Academia Marpurgensis in dicasterio Princeps, 29. Maii, quas facta fuit memoria dicitur Domini nostri Iesu Christi, 1527. electus Reitor, idemque postea, anno 1536. Academia Vicecancelaria factus, Professor iuri primus & primarius, Doctor etiam utriusque iuri anno 1533. Dicitur sicut obiit Marpurgi 23. Junii, anno 1538, sepultus in eae D. Elisabetha.*

II. BALTHASAR CLAMMERUS Bavarni, docens Institutiones iuris, discedens Academia anno 1532, quies utriusque Licentianus est renunciator. Abiit autem Cellam Landwagensem, cooptatus in numerum Consularium Ducis Brunsvicensis, & I. Marpurgensis, studiorum diem summis obiit.

III. IOANNES RUDELIUS Francofurtensis, I. V. Doctor. Obiit Lubeck.

IV. JUSTUS STOERIUS Elzas, I. V. Doctor. Obiit Francofurti 11. Julii, anno 1570.

V. JOANNES OLDENDORPUS Hawbigenensis Saco, I. V. Doctor, Colonia Marpurgam ad proficende iura evocatus, successus D. Iohannes Ferrario in primatu. Obiit Marpurgi 9. Ianuarii, anno 1567, sepultus ibidem in choro summi templi.

VI. JOANNES LERSNERUS Marpurgensis Hesse, I. V. Doctor. Obiit Marpurgi 19. Ianuarii, anno 1551, sepultus in choro summi templi.

VII. AMBROSIUS SCHUBERHUS, I. V. Doctor.

VIII. CHRISTOPHORUS BRECHTERUS Argenterasensis, I. V. Doctor. Obiit Fulde 6. Maii, anno 1562.

IX. JACOBUS LERSNERUS Marpurgensis Hesse, I. V. Doctor, quis defuncto Ferrario Academia Vicecancelaria factus est. Obiit Marpurgi 5. Martii, anno 1579.

X. CHRISTOPHORUS LERSNERUS Marpurgensis Hesse, I. V. Doctor, discipulus Marpurgi Academiarum etiam Dacca Megalopolitanum, ejus Consiliarius factus: inde venit Brunsvicam, factus ubi Syndicus, postea Marpurgam redit, & priuatione vixit. Obiit Friedberg in Westeravia, et April. anno Christi 1583, etatis sua 83.

XI. AGNIUS MUMMIERUS Lamburgenensis, I. V. Doctor, successor Marpurgi Spuram, Canera Imperialis ibidem Auctor factus est. Inni, anno 1551.

XII. WIGANDUS HAPPELIUS Marpurgensis Hesse, I. V. Doctor, qui ex literis Hebreos in Academia docens, Obiit 21. Martii, anno 1572, sepultus in eae D. Elisabetha adlatu successori, D. Iohannes Ferrarius Montani.

XIII. HIERONYMUS TURLBERUS Dresdenensis Misnensis, I. V. Doctor, in Professorum numerum cooperatus 28. April. anno 1560.

XIV. NICOLAEUS VIGELIUS Triensis Hesse, I. V. Doctor, iuri Professor factus mensa Orlon, anno 1560, professorane abitur. April. anno 1594. Obiit Marpurgi 10. Iulii, anno 1600, in summo tempore transiit.

XV. HERMANNUS LERSNERUS Marpurgensis Hesse, I. V. Doctor docere cepit 12. April. anno 1564, defuncto D. Iacobo Lersario successus in officio Vicecancelaria factus anno 1579. vestit etiamnum, etiam statim agens 70.

XVI. ANTONIUS HEISTERMANNUS Brakelensis Westphalus, I. V. Doctor, Professor factus est 7. Maii, anno 1564, successor D. Oldendorpae defuncte in primariatu, Obiit 12. Septembris anno 1561, sepultus Marpurgi in summo tempore.

XVII. VALENTINUS FORSTERUS Wittenergensis Saxo, I. V. Doctor receperit est in numero Professorum iuri 9. Februario anno 1569, successor D. Hieronymino in primariatu, Marpurgum & Academiam reliquit mensa Augusto, anno 1580, novatus Heidelbergam ad primariam iuri Professorum: sed Heidelberga discipulus anno 1584 concedit Wermarianum nobis vocavit, quod vocare fecit anno 1595, ad Academiam Iuliam, quae est Helmstadia ut sive ex prima calidaria jure docere, et, qui etiamnum vivit.

XVIII. RECKRUS SIXTINUS Friburgi, I. V. Doctor, cepit docere mensa Novembris, anno 1568, successor D. Forsterni in primariatu futuori dicasterii Hessiaci Auctor Marpurgum & Academiam

1591. Maio anno 1591. abeunt Erancosarum ad Monum ab eum habita est ad anniversarij 1593. et die
in Hesione Cassilius, qui etiam nunc vivit.

XIX. BERNARDUS CAVIUS Stromburgensis Westphalus, I. V. Doctor, cum ab anno 1569.
Grecas litteras publice docuerit, sicut et iudicu Hesiaci. Successor cooptatus est in numero P. professorum ju-
ris. Mensi Octobri, anno 1581. succedit D. Sixtus in professione institutionum iuri. Obiit Marburgi pe-
ste, 12. Novembris anno 1581. sepultus in Cemetery quod est e portare Franciscanam.

XX. HERMANNUS VULTEUS Wetterauensis. Filius I. V. Doctor cum Mensi Octobri anno 1580
successit D. Copio in professione Greci lingua. eidem deinde successus in professione iuri, 30. Decembris an-
no 1581. & in Professorum summum Doctoratum Hesiaci, 24. Ap. 11. anno 1582. & exim. 7. Ianuarii eiusdem auct
percessit de dignitate iuris prudentiae, die 10. eisdem Mensi. Et anni ab ipsius anno interpretationem insi-
tutionum Imperialium. idem successus postea D. Sixtus descendens in prim. triatu. 12. Maii anno 1591. quis
epitomam videt.

XXI. PHILIPPUS MATTHIAS Marburgensis Hesiaci. I. V. Doctor, in Professione institutionis
imperialium successit D. Vulste, 12. Maii anno 1591. & postea D. Vigeius in professione Pandectarum.
Obiit Marburgi ex hydrope, 12. Junii, anno 1603. a meritis hora sexta, sepultus in summo crypta, et aci: j: 4
anno ab. Mensi 9. die 29 professionis sue anno 12. Mensi, die 6.

XXII. JOANNES GODDENS Sartensis Westphalus, I. V. Doctor Herbornae Nassauerum evoca-
tus successit D. Mattheus in professione institutionum imperialium, 26. Maii, anno 1594. C. morib. Calend. Julii de Imperio legi & hominis in Republ summo percessit. 3. Iulii ieiunio sua officia: c. De-
fendit D. Mattheus successus in professione Digestorum Adest Septembri, anno Christi 1603. quis etiam nunc vi-
vit.

XXIII. GODEFRIDUS ANTONIUS Freudenbergeri Westphalus successit D. Goddeus in pro-
fessione institutionis imperialium ipsi Calendis Septembri, anno 1603. & cum 10. Octobr. percessit de
autoritate iuris Caruacis. caput docere die 1. Marii, que erat id. ejusdem Mensis Octobris, qui etiam nunc vi-
vit.

XXIV. CHRISTOPHORUS DEICHMANNUS Steinfurteri Westphalus, I. V. Doctor, suc-
cessit D. Hermanno I. erfacer obitum & meritato donatio in professione iuri. Cepit docere 23. Octobr.
anno Christi 1605. cum die 20. eiusdem Mensis percessit aedocendi & descendendi in necessitate.

XXV. ANTONIUS MATTHIAS Marburgensis Hesiaci. I. V. Doctor, Herbornae Nassauerum
evocatus successit D. Godefrido Antoniis quae regula Academia sub finem Novembris. ad iustitie Gymnasiem
Gressense concesserat. Cepit docere Admense Ianuario, anno Christi 1606.

CONSILII I.

Quod est

JOANNIS FERRARII MONTANI, JC. QUOD FECIT NOMINE FACULTATIS JURIDICÆ in Academia Marpurgensi.

SUMMARIĀ.

1. Civitates necessitate posse dñe cibis suis collectas inducere possunt.
2. Idem juri est in caso, quod est in parte.
3. Pacta & conventiones iuri contraria non valeant.
4. Velligallia nostra suis consensu Imperatoris institui naquuntur.
5. Consuetudo optima legum interpres.
6. Consuetudo permittit inferioribus collectas indicare.
7. Principi potestas est maxima.
8. Reipublica contra ius & utilitatem publicam non tollat.
9. Rescriptum quadam sonora juri esse intelligatur.
10. Potes tertius non praejudicent.
11. Nisi ipsi centurie juri suorum sunt, atque exinde servato noceantur.
12. Vendere eis, si sunt rem suam tamē, quantum possint.
13. Quod quāq; juri in alterum fuerit, eodem ipsenti debet.
14. Adiu ut derur causam iuglam subesse eportet.
15. Consuetudo mutari potest a populo.

CASUS.

ENTER Senatum & Populum civitatis S. ære alieno publico, & aliis publicis necessitatibus urgentibus, convenit, ut per triennium singuli cives de bonis suis, de annuis redditibus, de cerevisia venali certum quid in publicum ad publicas necessitates sublevandas contribuerent, unde evenit, ut cerevisia in cauponis paulò carius veniret, & aliatum quatundam rerum venalium precia augerentur. Hinc nobiles & rustici predictæ civitati vicini, quod sua intercesseret precia rerum venalium non augesci, mandatum à Ducibus P. impretrant, quod istam civium conventionem infringere conantur, ex quo Senatus

Tomus Primus.

predictæ civitatis S. duabus questionibus propositis, querit quid juris.

Et prima quidem questione hæc est: Utrum conventione predicta de contributionibus & collectis sine consensu Principis valeat, an vero mandato Principi illam confirmationi tenentur obediare?

Altera vero questione est: An vicinis hominibus ratione sui interesse aliqua competit actio?

RESPONSIUM AD PRIMAM.

QUESTIONEM.

Ad primam questionem quod arsinet, constat f conventionem illam, & consensus publicū ipso quidem jure subfert, præcitione ex L fin. f. de collig. & corpor. ubi Caput: Sodales, inquit, sunt, qui eisdem collegiis sunt, quos Graci Bracchi vocant: his autem possellare lex facit passionē, quam velint libi ferre, dum nequid ex lege publica corrumpane. Sed hæc lex videtur ex lege Solonis translata esse. Nam illie ita est eadem: Quod si populus vel ejusdem religionis cultores, vel orgiorum sacrificij, vel nauro, vel sodales, vel communione sepulchrum habentes, vel publicani, vel in societatem coemendorum pecorum, aut negotiorum, aut eis cōsq; alterius rei coenantes pacificantur inter se ranciti esse, quatenus publica id monumenta non prohibeant. Hæc verba de sodalibus & collegiis dicta, qua ratio de civitatibus quoq; aliisq; rebus publ. intelligenda non sint, non videmus, cum f idem a juri sit in coro, quod in parte, & vice versa, i. si seruit in fin. f. de acquir. vel emittend. hanc. l. que de tota in princip. f. de rei vindicat.

Planè tres exceptiones jam dicto juri in causa proposito obiecta a iuris adversum, quarum una hæc est, quod f. contra leges pactio facta sit, quæ excepio ipso quide jure subficit, ex verbis jam propositis hisce: Duro ne quid ex publica legi transpare. Item hisce: Quicunq; publica id monitana non prohibeant, item ex edito praetoris

A

I. jare-

CONSILIORVM
sive
RESPONSORVM
DOCTORVM ET
PROFESSORVM FACVL-
TATIS IVRIDICÆ IN ACA-
DEMIA MARPVGENSI,

Volumen Secundum.

*IN QVIBVS MVLTA, QVÆ IN CON-
troverſiam quotidie vocantur, accurate excitata atq;
disceptata judicio gravissimo discu-
tiuntur.*

OPVS RERVM AMOENA TRA-
CTATIONE IVCVN DVM, ET DECISIO-
num gravitate fructuosum, Scholis deniq; & foro
discentibus atq; docentibus utile ac
necessarium.

Congestum studio & opera
HERMANNI VVLTEI
IURISCONSULTI.

FRANCOFVRTI
Impensis MICHAELIS DEMENII ET
Io. GODEFREDI SCHONVETTERI,
ANNO M. DC. LIII.

I
CONSILIVM I.
Quod est.
IOANNIS OLDENDORPHI
IVRIS CONSULTI

S V M M A R I A.

1. Sponsalorum et nuptiarum definitio.
2. Consensus facit sponsalia.
3. Sponsalia sunt nuptiarum preparatoria.
4. Consensus facit matrimonium.
5. Sponsalia et matrimonium etiam sive verbis contrabi possunt.
6. Consensus in sponsalibus et matrimonii etiam aliter quam per verba exprimi potest.
7. Consensus quomodo in sponsalibus et matrimonii aliter exprimi possit, quam per verba.
8. Solemnitates in matrimonio conabendis non sunt necesse.
9. Matrimonium est iuris naturalis.
10. Matrimonio in mundo nubil est nullius.
11. Solemnitates nuptiales non sunt facile omittende.
12. Confessio Conjugum sufficiat ad probacionem matrimonii, &c. n. 24.
13. Sponsalia in matrimonio transmutant per copulam carnalem insecuram.
14. Fornicatio in iuridum committitur post sponsalia insecura copula carnalis.
15. Clandestina sponsalia sive matrimonia que sunt.
16. Matrimonia aperta regulariter permitti possunt omnibus qui in loco non reperiuntur prohibiti.
17. Clandestina matrimonia probibita sunt.
18. Millennium et ceremoniarum in matrimonio conabendis incredibiliter raro ratio justissima.
19. Clandestina matrimonia non ex hoc sola causa reconduntur quid sunt Clandestina.
20. Clandestina matrimonia contrabi possunt etiam sine dolo.
21. Clandestinum matrimonium non debet facile separari.
22. Clandestina matrimonia contrahentes non sunt semper puniendi.
23. Liberi ex clandestino matrimonio nati non sunt legitimata, distinguuntur.
24. Paria sunt esse occultum, et profus non esse.
25. Occultum est quod ut extet, nesciunt.
26. Occulta judicat Ecclesia.

AUTHORE CHRITO DEI

F I L I O.

SEMPRONIUS nobilis, fuijuri, amabat Sejam virginem similiter sui juris, & post longam sollicitationem, ad matrimonii consensum eam perduxit, sed clanculum, quoniam metuebat Principem, ex cuius familia Seja erat nata. Matrimonium contrahunt sine testibus, excepta soror Sempronii, non multo post mortua. Datur arba altero citroq; adhibetur sacrificus ignotus: sequitur copula carnalis: Tandem filium ex Sempronio gignit, peregrinatio. Seja ubi r. Principi aperuisset, conjicitur in carcere, propterea quod inscio eo ad copulacionem Sempronii processisset. Is quoq; acceptitus vinculis mancipatur.

Causa committitur judicibus cognoscenda. Sempronius & Seja satetur sponsalia & matrimonium. Allegata pro suo iure omnia judices repudiant, & ad sententiam definitivam procedunt, cujus summa huc fuit: Admississe poterò Sempronium & Sejam

fornicationem adversus leges divinas & humanas, idenq; plebendos esse prena justa & aqua.

Ex hoc themate, quod magis ius evidenter apparat, eti cujuslibet matrimoniū tractatio per singulas juris questiones explicanda, arguatur. Vale meus filius ff. de praef. verb. in hac quæstione f inquit Paulus: totius ob rem duci tractatus inspici potest, qui in his competit speciebus.

Materia tractationis de sponsalibus & matrimonio non est confundenda: habent & enim diversi & definitores. Horeninus, l. 1. ff. de sponsal. Sponsalia sunt (inquit) mentio & re promissio futurorum nuptiarum. Et Modestinus: Nuptiae inquit, communio maris & foeminae, confortium omnis vita, divinitatis & humani iuriis communicatione, s. ff. dicit. nept.

*AN SOLVS CONSENSVS
faciat sponsalia*

R Esondeo facere. Ratio est evidens quia sponsalia sunt ad matrimonium preparatoria; & in 3 matrimonio solus consensus sufficit. Ergo multa magis in sponsalibus, s. sufficit magis consensus ad sponsalia ff. de sponsalib. Sed minimille hic oportet eti cōtensu eorum exigi in sponsalibus, quoniam in nuptiis desideratur. Lan sponsabilis interff. eod. sit.

Romanus Pontifex distinguitor verbis deponenti, & verbo de fatulo report. Verborum forma praesentis consensus, non distinguunt a matrimonio. Copula vero carnalis transfer sponsalia de futuro in matrimonium, eis qui fidem. &c. vel eod. sit. I. hact preter. & c. tuas du dum, de sponsa dux.

*AN SOLVS CONSENSVS FA
ciat matrimonium*

N On potest dubitari, quin t. consensus primit. 4 paliter constitutus matrimonium, adeo, ut alter conjugum non consentiat, & de lo malo si copulam carnalem alterius per vniat, non certant matrimonium, e. t. nos duxit, de sponsa. et nam Vlpianus ff. de reg. iur. Nuptias (inquit) non conturbatis, sed consentias facit. Et quaque Rom. Pont. distinguuit fidem passionis a fide consensus, e. i. de sponsa. dux. retarne ipsa non differit. s. ff. de pall.

Ceterum, est quedam alta diversitas interius Civilis & ius Pontificium: Nam iure civili nuptie confidere non possunt: nisi contentiant omnes: id est, qui coeunt, quoniam in possessione sunt, l. 1. ff. de rit. nupt. s. ff. de nupt. in pr. Verum iure Pontificio, enim sine consentia parentum subsistere matrimonium committiter deficiunt.

*VTRVM AD CONSTITVENDA
sponsalia vel matrimonium, necessario se
quitur verbaliter*

R Esondeo: utrumq; & sic verbis, & inter absentes contrabi posse, s. sufficit ff. de sponsalib. Deniq; constat (ait Vlpian.) & absenti absentem desponsari possit, & hoc quod dicere feri. Et l. fin ff. eod. tit. e. cum apud sedem. de sponsalib. & matrimonio ubi mutus & surdis administrante.

Verificantem, quamvis non loquantur contra hentes coporet tamen altis modis apparet, quod voluerint in matrimonium consentire, arg. l. d. us. T. 1. a.

CONSLIORUM
sive.
RESPONSORUM
DOCTORVM
ET PROFESSORUM
FACULTATIS JURIDICÆ
IN ACADEMIA MARPUR-
GENSI.

Volumen Tertium.

*IN QVIBVS MVLTA, QUÆ IN CONTRO-
versiam quotidie vocantur, accuratè excitata atque
disceptata iudicio gravissimo
discutiuntur.*

OPUS RERUM
AMOENA TRACTATIONE
JUCUNDUM, ET DECISIONUM
GRAVITATE FRUCTUOSUM, SCHOLIS
*denique & foro discentibus atque docen-
tibus utile ac necessarium.*

FRANCOFFRTI Ad Monum.

*Impensis Mich. Demenii, Et Ioh.
Godof. Schönyvetteri:*

ANNO M.DC.LIII.

TYPOGRAPHUS LECTORI CANDIDO SALUTEM.

R omesso meo me tandem exsolvo, Candide Lector,
serius, quam volebam, & quam prouiseram: sed sat citio,
si sat bene. Optimè vero tandem ut sperem te admissum
hanc motam purgari. Exhibeo enim tibi Consilia sive Re-
sponsa celestissimæ Academiæ Marpurgensis Jurisconsul-
torum utilissima quæ cùm per seipso rursum ob autores suos
quibus sine protecta, cùm ob rerum gravitatem & elegan-
tiam, quæ illis insunt, commendent satis, commendatione
mea opus non habent. Quantæ ea ribi futura sunt, ex superi-
oribus, quæ dedi facile coniucio, ut omnino existimem fore
neminè, qui hoc thesauro catere velit, in Germania nostra
eum primis, cùm in eo multa sint ad usum Germaniae practicam accomodata. Sed &
Itali, & Galli, & Hispani invenient in eo quæcumque in suo etiam foro usus esse possit.
Accuratio quæ sic adhibita, intelligent, qui legerint, ut affirmare ausim ea pferisco, alio-
rum Consiliorum, si non præponenda, at certè comparanda esse. Dicerem plura, si id fieri
posset sine invidia: & qui nunc sunt Academie hujus Professores Juris, quorum non pau-
ca sint in volumine responsa, id patenterunt: vereor etiam ut in aures ipsorum me dixisse
existimant alii si quid dixerim amplius. Utinam vero tandem & alii Germaniae Juriscon-
sulti præstancissima sua quæ habent, responsa, Republicæ nō invidarent. Affirmare au-
sim, si ea prodirent, Germaniam sine ullo dispendio exterarum gentium scriptorum ja-
quaram facile laturam esse. Sed constent suis sua, profecto Germania nostra ab hinc
annis quinquaginta ad hoc usq; tempus Jurisconsultos in omni doctrinarum genere vi-
ros dedit exercitatiissimos, ut ipsi etiam Itali, Galli & Hispani faceri cogantur veram &
genuinam Iurisprudentiam sibi in Germania sedem fixile. Odiosum sit comparatio-
nem aliquam instituere: sed profecto ita est, ut Germani nostri nec ingenio nec judi-
cio coucedant aliis. Eo vero etiam maiore digni sunt laude, quod ad hæc studia nō pro-
ficiunt facile, sed ad ea comparatis sibi adjumentis optimis, historia, inquam, & Philoso-
phia; quin ipsa etiam Theologia, accedunt. De linguis nihil dicam, quas ipsi percallent,
alii ignorant prorsus, Latinam tametsi sibi quam Germanis propiorem, habent bathra-
ram. Faux Deus Oꝝr, Max, qui potest omnia, ut hoc tanto commodo Germania no-
stra gaudeat in perpetuum. Tu vale Lector, & qui quis es, dexter & candidè judica:
idem scio certè, in eccliesi. Dabam Marpurgi Hessorum è Typographo meo 17.
Calend. April. Anno Christi Servatoris nostri. 1607.

*Paulus Egenolphus, Academia Marpurgensis
Typographus.*

CONSI-

CONSILIO I.

*Quod est*JOANNIS OLDENDORPHI
JURISCONSULTI.

SUMMA.

1. *Sententia ipso iure nulla est non presentibus compromissari, sed uno compromissariis mortuo.*
2. *Nullarum querela iura annos triginta locum habet,*

IN causa compromissaria cerrissimi iuris est, pronuntiationem praefecti nihil protinus valere, & per consequens executionem nullius esse momenti. Primum tamen quia non adfuerunt illi, in quos etat compromissum, item si unus, §. fin. & l. sig. ff. de meo, qui arbitri. Deinde, quoniam unus compromissarium pendente iudicio fuit mortuus dicitur plane arbitrium, l. diem preferre, §. 1. l. sed & interpellatur, ff. sed c. ex parte, extr. de arbit. Nullam igitur dubitationem habet, quia sententia ipso iure si nulla cum executione post appellacionem facta, l. f. se non auralis, §. condemnatur, ff. de re jadic.

Sed sicut ista sunt extra dubitationem, praeferendum cum praefectus ipse iudex ordinarius suscepit arbitrii aut contra ius, ita videretur dubitatio incidere, quotam remedio juris sit utendum contra executionem. Respondendum est autem, duplex esse ius remedyum, ut omnia testantur: Unum, ut officio iudicis agendo intendatur remedium nullizaris adverbii detentorrem rei litigiosae, id quod fieri posse intra triginta annos traditur per omnes in l. finit. C. de praescript. triges. annos. & in Clem. 1. de re iudic. Barr. in l. 1. ff. de ferme, & in l. 1. C. quando probac. non est necess. pess. glossam ibidem. Et hie concludendum est ad restitutio- nem omnium, que per invalidam executionem ad eopiam sunt nulliter condemnata. Alterum vero remedium est, ut simpliciter ex moribus condicatur possilio finium ademptorum: & hinc si excipiatur de re iudicata, ac per praefectum ex- ecuta, replicabitur de nullitate ex causis praedictis, que obiter probari possunt, nam in iure, quam in facto: ideoq; talis via videretur expeditissima, si modo recte instituatur.

Ioannes Oldendorphi IC. rt.
Spanie.

¶ [†] ¶

Tertius.

CONSILIO II.

*Quod est*JOANNIS OLDENDORPHI
Jurisconsulti.

SUMMA.

1. *Feudum nostrum aperiat domino, p. a. sine liberis defuncto.*
2. *Feudum nostrum a pluribus acquisitum pro vivi eius acquisitato intelligitur.*
3. *Possidit in prejudicium Domini non possunt inter se passiri.*
4. *Feudum alterius non potest in prejudicium ejus, cuius intercedit.*

Reverendissimus W. Episcopus coegerit ques- clam bona sibi aperta in feudum nonnullis nobilibus: & hi post investituram inter se pa- tria sunt licet in mortine signatis, ut si quis illo- rum sine hereditatis malculis ex se progenitis moreretur, ejus patrum periret et ad alios super- stites vasallos: mortuus unus, nullo rebello filio, sed quodam agnato: qualiterum est, an Du. Epis- copus possit hunc eadem patrem concedere. & eum investire: Respondeo secundum ea, que proponuntur, posse. Nam tamen est illud in feudum esse novum, hoc est, cepisse in persona vasallorum, quibus a Du. Episcopo gratias sunt concessas, cum ipsi & discipuli W. esset aperi- tum, cumque ob causam sicut non potest alteri succedere in parte defuncti, nisi aperire in brevi testato per Du. Episcopum id est dictum, c. 1. §. si autem unus de his qui feud. der. pess. c. 1. de benefic. fratre.

Non refert, utrum tamen istis nobilibus & vasalibus a sunt talis bona in feudum concessa communione, an divisa, quia uniusq; casu de feudo novo idem ius obliteretur: & ideo in d. c. 1. de his qui feud. der. pess. dicitur, eis communiter accepit, nonne alteri non succedit quasi sic insinuat, cum divisum feudum novum conceditur multis, scilicet in hoc casu factum esse ostendit breve testatorum, nonne casus est minus dubitabilis, sed idem ramen die irue concessione communite facta.

Nihil facit tamen quod inter se fecerunt & vasalli: Nam non possunt ignorare Dominum &

A

finis